

deriksborg Amts 4de Valgkreds (Madvig) anførte som en af de Grunde, der skulde tale imod at lade Sagen nyde Fremme, at Sagen var en saadan, der var skiftet til at fortrædige enkelte Mænd. Jeg opstrev denne Uttring strax efter, at han havde sagt den. Her er blot begjært, at denne Sag skulde henvises til Udvalget for Forretningsordenen; jeg troer derfor ikke, der er nogen Fare for at lade Sagen nyde Fremme af den ærede Rigsdagsmand anførte Grund; thi jeg troer ikke, at dette Udvalg skulde kunne gaae ind paa Noget, der kunde fortrædige enkelte Mænd. Det er forøvrigt ogsaa min Overbeviisning, at der er gjort nok ved denne Sag nu; det er min Overbeviisning, at, hvis vi her ere komne til nogen Overhørdning om, at der er Misligheder tilstede, hvorom jeg ikke skal affige nogen Dom, saa er Udvalget for Forretningsordenen tilstræffelig henledet paa at tage denne Sag under Overveielse. Jeg maa derfor ogsaa slutte mig til dem, der opfordrede den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Christensen) til at tage Forslaget tilbage (Hør! Hør!).

Jeg for min Deel afflyer at tage Deel i Noget, der kunde kaldes et Majoritetstyranni, selv om det var med Rette, at et saadant udøvedes; thi jeg er vant til at være i Minoriteten, og jeg har følt, hvor ubehageligt det er at staae under Majoritetens Tryk; — jeg skal ikke sige Tyranni. Altsaa slutter jeg med at bede den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Christensen) om at tage Forslaget tilbage og at overlade til Udvalget for Forretningsordenen, om det maatte finde Anledning til af sig selv at tage noget Initiativ i Sagen.

B. Christensen: Ja, der er kommet et Moment ind i denne Sag, som jeg maa til-

staae, jeg ikke havde ventet, og som jeg troer, heller ikke burde have været bragt ind paa dette Trin, hvor der kun er Spørgsmaal om Sagens Fremme, nemlig, den ærede Rigsdagsmand for Frederiksværk (Madvig) har gjort Sagen til en Formandsqvæstion, om jeg maa bruge dette Udtryk. Nu hører jeg ikke til dem, der i politisk Henseende sætte en overordentlig Pris paa den ærede Rigsdagsmand, og i parlamentarisk Henseende hører jeg heller ikke til dem, der ansee ham for fortrinnsvis udmærket skiftet til Formandsposten (Hysen); men jeg har dog selv været virksom i at deeltage i hans Udnævnelse til Formand, hovedsagelig af den Grund, at det for nærværende Rigsdag, efter min Opfattelse af Forholdene, næsten maatte være en Pligt, saavidt muligt at slutte sig til, hvad vi forlode, for derved at bevirke en saameget hurtigere Fremme af Forretningerne. Jeg kan altsaa ikke gjerne ville, at nærværende Sag skulde fremkalde Nødvendigheden af et Formandsbytte, der muligen vilde være en Forskyrrelse i flere Retninger, og jeg har den Overbeviisning, at der allerede ved det, som her er passeret, vil være vakt en ikke ringe og ikke ganske unyttig Opmærksomhed for den hele Sag (Hør!). Jeg troer saaledes, at jeg, under disse Omstændigheder, vil kunne følge mine Venners Opfordring og tage Andragendet tilbage, hvilket jeg herved gør med den Bemærkning, at Forsamlingen forhaabentlig vil finde det overflødigt derefter at gaae ind paa Uttringerne af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), om Lidenskabelighed og Bevæggrunde, som jeg virkelig troer, han gjorde bedre i at holde hos sig selv, og som i alt Fald mindre ramme mig, end maaskee den ærede Taler selv.